

## DARMO 1/2 ROUTI - VI.

ÁĚtrtek, 02 srpen 2018

6. Svatební- dárček âžmá-li

bychom se vzá-t, ne3/4 to na tobě bude vidět,âĚ prohlásil Michal nad sma3/4en1/2mi tvar3/4ky, která zrovna ve3/4e3/4el. Takovou 3/4j dost o ruku bych si nedokázala p3/4edstavit ani v tom nejhorším snu. Brambora mi uvázla v krku a do o3/4- se mi záaly tla3/4it slzy. âžCo bre3/4-3/4?âĚ zeptal se tak nájak blahosklonně, proto3/4e si z3/4ejmá myslel, 3/4e jsem celá dojatá; 3/4st3/4m. Dojatá; jsem sice byla, ale hlavně z náj.

âžVá-3/4j co,

má j milá1/2, kdy3/4 to vidě-3/4j takhle romanticky, tak raději nic. 1/2j dně; svatba nebude!âĚ

Vykulil

na má o3/4i a kroutil hlavou: âžNejsme na nájak3/4 divad3/4lko u3/4 trochu vel3/4-? Myslel jsem, Helenko, 3/4e se nech3/4jme oddat jen se sv3/4dky a rodi3/4e pak pozveme t3/4eba na slavnostn3/4- ve3/4e3/4mi.

âžVá3/4dy3/4 je

mi teprve 3/4estadvacet a chci velkou svatbu na 3/4mku a 3/4aty s vle3/4kou a dru3/4i3/4ky âĚ, a v3/4bec, jen3/4e ty mi to 3/4-ká3/4j, jako 3/4e bychom si máli vzá-t gum3/4ky a j3/4-t na houby, dokud rostou,âĚ bulila jsem do tvar3/4k3/4.

Michalovi

bylo jasné, 3/4e v tuhle chvíli nemá smysl v debatě pokračovat a mumlaje cosi o zblázňn3/4ch t3/4hotensk3/4ch hormonech, uklidil se raděj do atelieru. Zavolala jsem kamarádce Nat3/4jlii, proto3/4e jsem si pot3/4ebovala post3/4ovat nákomu, kdo má ur3/4it3/4 polituje.

âžJasně,

p3/4ije3/4 klidně; hned, jsem sama doma a stejně; bych s tebou taky pot3/4ebovala náco d3/4le3/4it3/4ho probrat,âĚ zvala má Natka. V posledn3/4- době; u3/4 jsme se nev3/4daly tak 3/4asto, proto3/4e se Nat3/4jlie nast3/4hovala ke sv3/4omu nov3/4omu p3/4-teli. Má; domek za Brnem a budovali si tam společnou veterin3/4jn3/4-ordinaci. Nat3/4jlika kone3/4n3/4; na3/4jla mu3/4e, se kter3/4m si rozum3/4la a kter3/4 oce3/4oval její- p3/4estarov3/4ostlivou p3/43/4i. Ono vlastně; nebylo divu, proto3/4e Ota byl chud3/4j; tak o3/4kliv3/4, 3/4e se d3/4jmy dosud v tom ope3/4ov3/4jv3/4jn3/4- asi p3/4-li3/4; nep3/4medh3/4jn3/4ly. Byl to tvarohovit3/4 dokt3/4rek s 3/4-dk3/4mi rezav3/4mi vlasy a siln3/4mi br3/4lemi. Á t3/4-hl3/4j tmavovl3/4ska Nat3/4jlie mi k námu zrovna moc neladila, ale jak sama 3/4-kala: âžNemus3/4-b3/4t hezkej, hlavně; kdy3/4 má; má; r3/4d.âĚ A to Ota má; a my s Michalem jsme si ho tak3/4 brzy obl3/4bili, proto3/4e co mu p3/4-rod3/4a ubrala na kr3/4se, p3/4idala na smyslu pro humor.

Kdy3/4 jsem

p3/4j3/4d3/4la, Natka u3/4 3/4ekala p3/4med domem a hned má; tla3/4ila do dvora, aby mi p3/4edvedla, jak pokro3/4ili s budouc3/4- ordinac3/4-.

âžJá; u3/4 s

sebou cht3/4la vzá-t prv3/4- pacienty a tady je3/4t3/4; tr3/4- nájak3/4 trubky ze zdi, jak je to mo3/4n3/4?âĚ divila jsem se naoko.



pozveme aspoň nejbližší rodinu. Vždyť já si svatbu bez maminky ani neumím představit, vĀ-Ā, jak by jĀ- to bylo lĀ-to?âœ

âžNesnaš

se má dojmout. NaĀ- matce je to jedno, sama už se vdávala tímkrát, tak s tĀ-m nedĀ-lĀ; ĀĀdnou vĀ-du,âœ má vĀ rukou NatĀlie. âžAle společně svatba není- tak ĀipatnĀ½ nĀipad. Kdyš si pĀjdeme vzĀjemně za svĀdky, tak mĀ-š starosta splĀchnout tĀeba i ten proslov z jednĀ vody.âœ

âžJakĀ½

starosta, prosĀ-m tĀ? JĀ se chci vdĀvat v kostele!âœ

âžJo, jo,

neposkvrnĀnĀ panna nevĀstinka s pupkem, to je ĀroveĀ,âœ posmĀ-vala se NatĀlie. Pak jsme se dohodly, š ve vĀjechno promyslĀ-me a o vĀ-kendu udĀ-lĀjme vĀjichni ĀtyĀmi vĀleĀnou, tedy vlastnĀ svatebnĀ- poradou. Ale jak už to tak bĀ½vĀ, nakonec vĀjechno dopadlo ĀplnĀ jinak. Michal prohlĀsil, š kdyš chci bĀ½t za princeznu, tak tedy budu, a š se o vĀjechno postarĀ. Za mĀ-sĀ-c jsme se s NatĀliĀ- obĀ vdĀjvaly na zĀmku Belcredi, obleĀenĀ, tak jako vĀjichni zĀĀ-astnĀnĀ-, v dobovĀ½ch divadelnĀ-ch kostĀ½mech. Jedinou vĀ½jimkou byla Otova babiĀka od Kyjova, kterĀ mĀ-la vlastnĀ- svĀteĀnĀ- kroj. PohoĀtĀnĀ- bylo pĀipraveno v divadelnĀ-m klubu, a Āekla bych, š naĀi pĀĀ-buznĀ- mĀ-li nejdĀ- zĀ-šitek z toho, š tam bylo i pĀir hercĀ-, kterĀ znali z televize. Společnost vĀjak paradoxnĀ nejdĀ-ce pobavila Otova babiĀka. Celou dobu u stolu kleĀela, protoš ve kroji se nedalo dĀ-ky bezpĀtu naĀkrobenĀ½ch spodniĀek sedĀt. V jednu chvĀ-li se zeptala, kam si mĀ-š odskoĀit na zĀchod a zmizela na dost dlouhou dobu. Vracela se tĀmĀ-š poklusem, oĀi navrch hlavy.

âžPĀedstavte

si, co se mi stalo,âœ vyĀmikovala pisklavĀ½m hlasem, âžvlezu do tĀch dveĀ- a vidĀ-m tam âžanciĀ;Ājeâœ jakĀsi. DrĀela jsem suknĀ a zkouĀjela se tam naĀtelovat nejdĀ-v ze zadu, potom zepĀedu, ale nĀjak vĀjmi to pĀĀjd neĀilo. Pak jsem si vĀjmla, š je tam i kabinka. UdĀ-lala jsem tam, co bylo potĀeba a kdyš vyjdu ven, tak co nevidĀ-m âœ u toho âžanciĀ;Ājaâœ stojĀ- chlap!âœ

Dlouho se

pak v divadle pisoĀrĀ-m jinak neĀeklo.

O parĀdnĀ-

ostudu se postaral mĀj bratr AleĀ, kterĀ½ to troĀku pĀehnal s pĀĀ-pitky a odmĀ-tal odlošit kostĀ½m muĀketĀ½ra, ve kterĀm vypadal vskutku neodolatelnĀ. V nestĀeĀenĀ chvĀ-li se nĀkam vytratil a už se neobjevil. Aš druhĀ½ den jsme se dozvĀdĀli, co vlastnĀ vyvĀdĀl. Vypravil se na dobrodrušnou cestu noĀnĀ-m Brnem a zpĀsobil rozruch hned v nĀkolika lokĀlech. V tom poslednĀ-m byl odzbrojen policejnĀ-hlĀdkou v momentĀ, kdy kliĀkoval mezi stoly a pokouĀjel se divadelnĀ-m kordem napichovat Āzky na talĀ-ĀĀ-ch veĀeĀĀ-cĀ-ch hostĀ. Z policejnĀ- stanice byl propuĀtĀn aš rĀno, takš se obĀany, jedoucĀ-mi do zamĀstnĀnĀ- mĀstskou hromadnou dopravou, cestoval toho dne pomaĀkanĀ½ muĀketĀ½r, kterĀmu se pletl kord mezi nohy.

NejdĀ-š pĀekvapenĀ- mĀ vĀjak

Āekalo mezi svatebnĀ-mi dary. Najednou se mezi balĀ-Āky objevil piknikovĀ½ koĀĀ-k s velkou maĀilĀ-. Nebo š bych ho pĀed tĀ-m pĀehlĀdla? Kdyš jsem rozvĀjzala stuhu a chystala se otevĀt obĀilku, kterĀ pod nĀ- byla zastrĀenĀ, rozletĀ-la se obĀ vĀ-ka

koÁje a na mA› vykoukla vyjevenÁj, rozespálÁj psÁ- hlava. Nebyla to jedinÁj hlava, kterÁj byla v tu chvÁ-li vyjevenÁj. PsÁ-k knÁ-knul a chtÁ›l se dostat z koÁje. Vzala jsem ho do nÁjruÁe a tichounce na nÁ›j mluvila. PozornÁ› si prohlÁdl mA›j obliÁej a pak mi olÁ-zl nos.

âŽTaky tÁ› zdravÁ-m,âœ  
odpovÁ›dÁ›la jsem mu.

V obÁjce jsem naÁjla dÁkaz o tom, Áe mrÁous je ÁistokrevnÁ½ dalmatin jmÁnem Caleb. ZvlÁjÁjtnÁ- na tom je, Áe jsem se nikdy nedozvÁ›dÁ›la, kdo nÁjm ho daroval. Typovala bych NatÁjlii, ale duÁjovala se, Áe ona ne. MÁ›lo to jednu vÁ½hodu â€“ mA›j protestujÁ-cÁ- novomanÁ¾el ho nemÁ›l komu vrÁtit. Jen to jeho jmÁno nÁjm nÁ›jak neÁjlo z pusy, tak jsme ho pÁ™ejmenovali na Olivera. MIA KOBOSILOVÁ•